

ತನ್ನನೇ ಅರಿವ ಭಾವಚೀವಿ.

ಅಸಗತ

ಅವ ಅರಿತ ತನ್ನ ಆದಿ, ತಾ ಹರಿದು ಬಂದ ಹಾದಿ,
ಅಸಗತದಿ ಕಂಡ, ತನ್ನ ಬುನಾದಿ.

ಅಸಗತ

ಅಲ್ಲ, ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದವು

‘ಅಸಗತ’ಗಳೇ ತಮ್ಮ ಆದಿ, ಹಾದಿ.

ನಾನು, ನೀನು, ಅವನು, ಇವನು
ಎಲ್ಲ ಜೀವ

ಅಸಗತಗಳ ಪ್ರತೀಕ, ಪ್ರನಾಲೀಕ, ಪ್ರಾತೃಕ್ಷಿಕ.

ಅಂದಿನ

ಅಗಟತೆ ‘ಅತ’ ‘ಸಗ’ಗಳ
ಜೀವದಿಸುರುಳಿಗಳ ಸಂಭೂತ
ತತ್ವ ಹಾಕಿತ್ತು

ಇಂದಿನ ಪ್ರೇಮ, ತ್ವರೆಯ ಸಂಚಾತ
ನಾ ಅದರ ಫಲಿತ.

ನಾ ‘ಗಣನಾಯಕ’

ಅಮೃನ ಮಗ

ಅಪ್ಪನ ಜಗ...ವಿಜ್ಞಾನಕ

ಅಪ್ಪನ ಅಸಗತ ಗಳಕೋಟಿ ಬಳಗ
ಅಮೃನೋಳಗ ಜಗಮಗ – ಜಗಳದ ಮತ್ತಿನಾಗ
ಗೆದ್ದ ಬಂದೇ ನಾಗ, ಬಿದ್ದು ಮುತ್ತಿನೋಳಗ,
ನಾ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಹೊರಗ.
ಬಂದ್ದ್ಯೇ ಮಗನೆ ಎಂದು ಕೂಗಿದರು
‘ಗಣನಾಯಕ’ ಈ ಜಗಕ...
ಆದರೂ...

ನಾ ಅಮೃನ ಮಗ

ಅಪ್ಪನ ಜಗ... ವಿಜ್ಞಾನಕ.

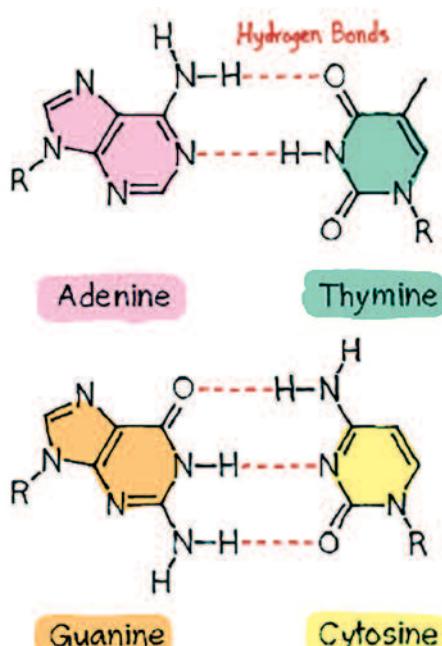
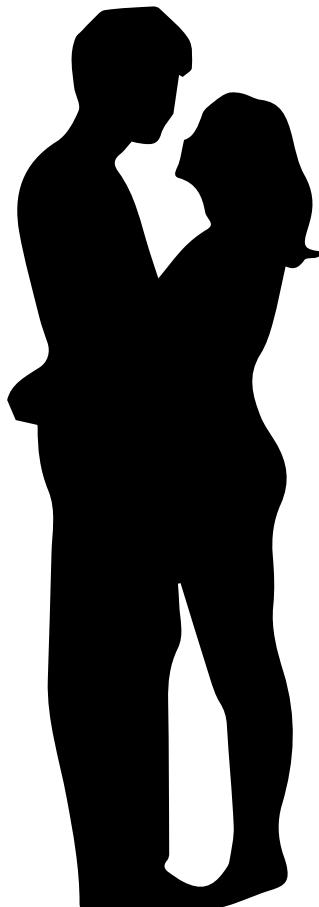
ನಾ, ನೀ, ಅವ, ಇವ,

ಸಕಲ ಜೀವ

ನಾಕೇ ಸ್ವರಗಳ ರಾಗಕೇ

ನಾಕೇ ತಂತಿಗಳು ಏಂಟುವ ಪಾಡುಕೇ¹².

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾ: feedback@sudha.co.in

12. ಭೂತಾರಾಧನೆಯ ಪಾಡುನದ ಹಾಡುವಿಕೆಗೆ ಕೆಲವೇದೆ ‘ಪಾಡುಕೆ’ ಎನ್ನುತ್ತುರೆ.